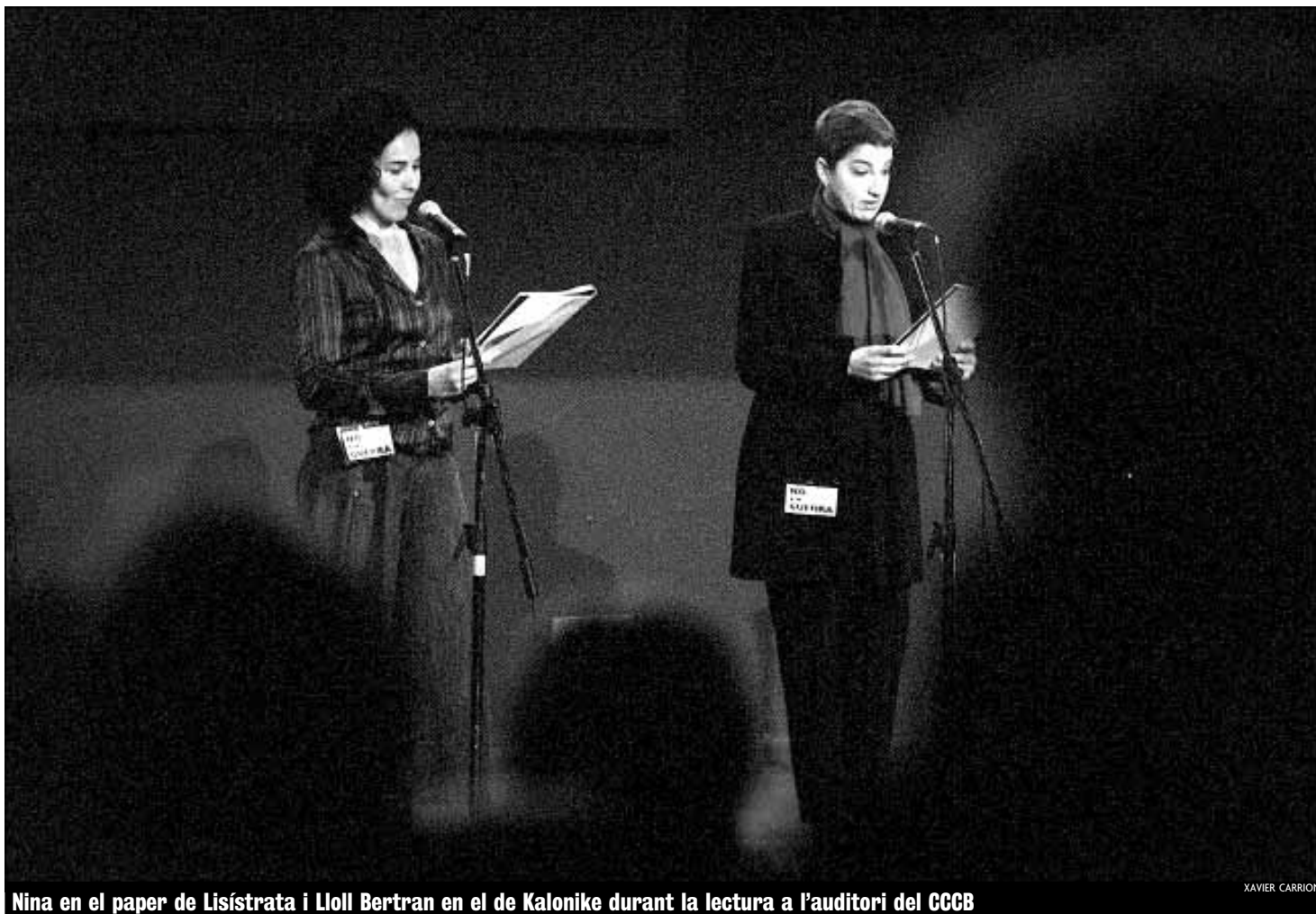

Multitudinària assistència a la lectura de 'Lisístrata' que es va fer ahir al vespre al CCCB

Nina en el paper de Lisístrata i Lloïl Bertran en el de Kalonike durant la lectura a l'auditori del CCCB

XAVIER CARRION

El teatre mundial clama contra la guerra

Marta Monedero
BARCELONA

La comunitat teatral internacional també crida 'Aturem la guerra'. Perquè la seva veu s'escolti amb força, ahir es feien més de mil lectures de la comèdia grega 'Lisístrata' en una seixantena de països, entre els quals hi havia Catalunya.

Els actors britànics protestaven emmordassats a Londres

IAN NICHOLSON / AP

Més de mil lectures i representacions de la comèdia antibèlica *Lisístrata* es podien escoltar ahir en països tan diferents i distants com l'Argentina, Cambotja, la Xina, els EUA, Islàndia, Nova Zelanda i Catalunya, entre molts d'altres. El motiu era ben senzill: intentar obrir els ulls als que no acaben de veure clar que la pau ha de ser l'única via per solucionar el conflicte de l'Iraq.

Acte mundial i de teatre contra la guerra. Aquest era el títol de la lectura que ahir es podia escoltar a l'auditori del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), un calorós espai que ben aviat va

quedar petit, de manera que la majoria d'assistents van seguir l'acte des de la pantalla de vídeo que es va habilitar a l'entrada. Els més puntuals -escassos- van tenir cadira, però la gran majoria s'asseia a terra, escampats com una marea, per escoltar una cerimònia que començava amb un pròleg escrit per Christian Carandell que es va llegir en tres idiomes: català, castellà i anglès, per si hi havia algun despistat. Com que la gent de teatre "sempre ha estat la veu del compromís", explicava Enric Majó, la trobada tenia ahir el món de les arts escèniques com a catalitzador.

"Els seus patrocinadors ens presenten la guerra com a justa, necessària i inevitable",

deia Majó, que s'ha responsabilitzat de la direcció de la lectura de *Lisístrata*. "La guerra -proseguia- no és ni justa, ni necessària ni inevitable", tal com ho demostra "el refús massiu de la població mundial". Independentment de tot, la superioritat dels Estats Units en el conflicte "és tan

Enric Majó ha dirigit la 'Lisístrata' plena d'humor que ahir al vespre retronava a l'auditori del CCCB, on no hi cabia ni una agulla

aclaparadora que fa que aquesta guerra sigui una empresa repugnant i immoral", continuava l'actor, que no va voler passar per alt que "els veritables motius" del president nord-americà George Bush i dels que li fan costat "no són els adduïts".

Abans d'iniciar-se la lectura de la peça que Aristòfanes va escriure el 411 aC per intentar posar fi a la guerra entre espartans i atenencs gràcies a una vaga de sexe iniciada per les dones, una comèdia que ahir llegien Nina, Lloïl Bertran, Amparo Moreno, Miquel Garcia i Albert Trifol, entre d'altres, Enric Majó va voler recordar que la idea d'aquest clam teatral per la pau va néixer al gener als Estats Units. Les actrius novaiorqueses Kathryn Blume i Sharon Bower van endegar el *Lysistrata Project* per ensenyar al món que el president Bush no parla en nom de tots els americans. Justament a la ciutat dels gratacels, Mercedes Ruehl feia ahir de *Lisístrata*, acompanyada a l'escenari per Kevin Bacon i Kyra Sedwick. A la costa oest, Julie Christie, Christine Lahti i Eric Stolz eren alguns dels intèrprets de la comèdia grega, mentre que a Londres eren Alan Rickman, Lindsay Duncan i David Hare alguns dels protagonistes d'aquesta *Lisístrata* d'abast i impacte globals.

TEATRE

'Gertrude Stein...'

La morsa i el llenyataire

Francesc Massip

'Gertrude Stein i una senyoreta de companyia', de Win Wells. Intèrprets: Àngela Jové, Blanca Pàmols. Dir.: Josep Costa. Artenbrut.

En un casalot del Prat de Llobregat, fa més de dues dècades, coneixia els primers passos del Teatre Kaddish orientat per Josep Costa i de llavors ençà he seguit amb renovat interès els seus muntatges, perquè sempre hi he trobat una font d'estímul i un treball responsable, com es va veure la temporada passada amb el que sens dubte va ser el millor musical de l'any (*Adéu a Berlín*). Costa signa la traducció i la direcció d'aquesta peça de Win Wells que escenifica la singular relació entre Gertrude Stein, catalitzadora d'artistes i escriptors al París de les avantguardes, i Alice Toklas, la seva amiga i amant, una de les primeres, cèlebres i declarades parelles lèsbiques del segle passat, que tant van col·laborar a trencar els motllos de les convencions socials.

Es tracta d'un espectacle enginyós i vibrant, tant per l'artifici dramàtic de fer arrencar l'acció el dia de la mort de la Stein, l'esperit de la qual presideix l'escenari i aconseguix comunicar-se amb l'endolada companyia, com per la poderosa interpretació de les dues actrius. Àngela Jové encarna una irònica i enginyosa Gertrude, més apreciada per la seva personalitat que per la seva literatura experimental i trencadora. La intèrpret posa en peu un personatge vitalísim, d'una intel·ligència demolidora i d'una acollidora humanitat, capaç d'empènyer Picasso a encetar el cubisme en el seu famós retrat de rostre cantellut i asimètric, al qual la model i l'esdevenidor acabaria assemblant-s'hi. Jové està immensa i recrea l'original escriptora en moments d'intensa emoció i dramatisme que desfà contínuament amb riallades estentòries. Blanca Pàmols incorpora l'amatent Alice, presentada com la perfecta còmplice de Stein, que només treia de polleguera Hemingway perquè Gertrude se n'havia enamorat, malgrat que la'n dissuadís imaginar-se amb l'escriptor com una morsa amb un llenyataire. Humor, doncs, d'alta volada que illumina intèrprets d'alt voltatge.